

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRISREIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā № 19
Tālrunis № 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 15 (1904)

Svētdien, 1957. g. 3. februārī

13. gads

Partijas pirmorganizācijām diendienā jāvada agitkolektīvi

Pašreiz ikvienas partijas pirmorganizācijas svarīgākais uzdevums ir diendienā mērķtiecīgi vadīt agitkolektīvu un konkrēti katru agitatora darbu. Labi izvērstas agitācijas darbs ir pats galvenais priekšnoteikums, lai vietējo padomju vēlēšanu dienā—10. martā visos vēlēšanu iecirkņos rajona darbaļaudis organizēti nodotu savas balsis par izvirzītajiem deputātu kandidātiem.

Darbu ar agitatoriem pirmsvēlēšanu periodā izvēršot, gandrīz visas partijas pirmorganizācijas. Organizēti agitatoru semināri, kuros agitatoriem nolasīti referāti par starptautisko stāvokli un citiem jautājumiem, izskaidroti pašreiz veicamie uzdevumi. Daudzi agitatori devušies pie vēlētajiem. Partijas pirmorganizāciju vadībā ar agitatoru un aktīva gādību rūpīgi iekārtoti apstākļi Rumbas, Kurmāles un daudzos citos ciemos.

Tomēr ir agitkolektīvi, kuros darbs aizkavējies. Tā vēl pirms dažām dienām agitatoru semināri nebija organizēti kolchozos „Boļševiks” un „Sarkanā zvaigzne”. Partijas pirmorganizācija kolchozā „Sarkanā zvaigzne” (sekretāre b. Meldere) gaida, lai semināru organizētu kolchoza kultorgs b. Mincenbergs. Protams, ka šāda nostāja no pirmorganizācijas sekretara puses ir nepareiza.

Kabiles un Induļa ciemu apstākļi pavisam iekārtoti. Šo apstākļu vadītāji bb. Magonis un Meldere nav padomājuši, ka šajā darbā daudz var palīdzēt agitatori un aktīvi. Arī kolchozā „Uzvaras karogs” partijas pirmorganizācija (sekretāre b. Budanska) šim jautājumam nav veltījusi vajadzīgo vērību, tāpēc apstākļi ir neinteresanti, vēlētajiem tur ne labprāt iegriežas.

Visi šāda veida trūkumi

agitkolektīvu vadīšanā partijas pirmorganizācijām nekavējoties jānovērš.

Partijas organizācijām jāgādā, lai ierodoties pie vēlētajiem, agitatori viņus iepazīstinātu ar padomju vēlēšanu sistemu, parādītu, ka tā ir visdemokrātiskākā pasaulē. Tāpat vēlētajiem jāizskaidro kārtība, kādā notiks balsošana iecirknī vēlēšanu dienā.

Svarīgs agitatoru uzdevums ir pastāstīt vēlētajiem, kādus grandiozus uzdevumus padomju tauta guvusi Komunistiskās partijas vadībā un kādi mums izvirzīti sestajā piecgadē. Runājot par sasniegumiem, nedrīkstam izvairīties paškritiski atklāt trūkumus un šo trūkumu cēloņus, vienlaikus norādot, kādi pasākumi veikti to likvidēšanai.

Vēlētajiem agitatoriem izteiks arī dažādas sūdzības un ierosinājumus. Agitatoru pienākums ir ne tikai sūdzības uzklaut, bet ar partijas organizāciju palīdzību tās nokārtot.

Šajās dienās rajona darbaļaudis izvirza deputātu kandidātus Kuldīgas rajona padomes vēlēšanām. Nekavējoties pēc kandidātu izvirzīšanas un reģistrācijas apgabalu vēlēšanu komisijās agitatoriem ar deputātu kandidātu attiecīgajā vēlēšanu apgabalā jāiepazīstina ikviens vēlētais, jāpastāsta par deputātu kandidātu dzīvi un darbību. Paies tikai dažas dienas un izvirzītu deputātu kandidātus arī pilsētas, ciemata un ciemu padomju vēlēšanām. Līdzīgi jārikojas arī, iepazīstinot vēlētajus ar šiem cilvēkiem. Svarīgs pasākums būs arī deputātu kandidātu tikšanās ar vēlētajiem. Partijas organizācijām jā rūpējas, lai šajās sapulcēs piedalītos visi vēlētaji, kuri ietilpst attiecīgajā vēlēšanu apgabalā.

Pabeigta kokmaterialu sagatavošana

Pirms divām nedēļām no lauksaimniecības arteļa „Uzvara” kā pirmie cirmāsiera dās kolchoznieki Ansis Svilpis un Raimonds Lazdiņš. Drīz vien kokus gāza arī Arturs Lapins un Kārlis Goldmaņa asais zāģis.

Ar katru dienu cirtēji guva labākus rezultātus un katrs dienā sagatavoja pāri par 5

kubikmetriem. Pavisam šie četri kolchoznieki sagatavojuši ap 200 kubikmetru koksnes.

Labi strādāja arī pārējie mežcirtēji. Pagājušās nedēļas pēdējās dienās kolchoza „Uzvara” laudis izpildīja līgumā uzņemtās saistības, sagatavoja vairāk nekā 500 kubikmetru mežmaterialu.

R. Veldze

IZVIRZA DEPUTĀTU KANDIDĀTUS

Rumbas ciemā

Šajās dienās Rumbas ciema Mičurina vārdā nosauktā kolchoza klubā notika ciema iedzīvotāju sapulce. Vispirms tās dalībnieki noklausījās rajona izpildu komitejas sekretara b. Jaunbelzēja referātu par socialistiskās likumības ieviešanu.

Būdams rajona padomes deputats, b. Jaunbelzējs arī atskaitījās vēlētajiem par savu darbu aizvadītajos divos gados. Tad vārdu ņēma Mičurina vārdā nosauktā kolchoza priekšsēdētājs b. Jansons. Viņš sacīja:

— Esam sapulcējušies, lai izvirzītu deputātu kandidātu rajona padomes vēlēšanām.

Kolchozā „Latvijas strēlnieks”

Kolchoza „Latvijas strēlnieks” laudis savā sapulcē par deputātu kandidāti rajona padomes vēlēšanām izvirzīja lopkopi-slaucēju Valiju Kulbergu.

— Valija Kulberga ir netikai mūsu kolchoza, bet visa rajona labākā lopkope-slaucēja, — izvirzot viņas kandidāturu, teica kolchoza agro-

Nevaru iedomāties piemērotāku kandidātu kā b. Jaunbelzēju. Viņš vienmēr atbalstījis mūsu kolchoza intereses un sniedzis palīdzību ne viena vien sasāpējuša jautājuma atrisināšanā.

— Atsaucīgs pret vēlētajiem—tādu es pazīstu b. Jaunbelzēju, — teica Mičurina vārdā nosauktā kolchoza lopkopi Mārtiņš Lejnietis. — Tāpēc atbalstu viņa kandidāturu rajona padomes vēlēšanām.

Atzinīgus vārdus par b. Jaunbelzēju teica arī lopkopi b. Fekters un citi.

Sapulces dalībnieki vienbalsīgi izvirzīja b. Jaunbelzēja kandidāturu rajona padomes vēlēšanām.

A. Zieds

PIEREDZES APMAIŅAI

Uzlabojot augsni, palielinām ražu

Pagājušā gada februārī paplašinātā valdes sēdē apspriedām grandkopību iepriekšējā gadā. Kolchoznieki pamatoti aizrādīja uz vairākiem trūkumiem laukkopībā, jo caurmērā graudaugu raža bija tikai 4,9 centneri no ha. Galvenais cēlonis bija mēslojuma trūkums laukiem. Piemēram, 1955. gadā uz 560 ha lielās sējumu platības izveda tikai ap 700 tonnu kūtsmēsli, ļoti nīcīgu daudzumu minerālmēsli un tikpat kā nemaz kūdras, kaļķa un cita mēslojuma. Kolchoznieki vienprātīgi nolēma uzlabot augsni.

No iepriekšējiem gadiem kolchozā bija uzkrājies lielāks daudzums kūtsmēsli. Bez tam kolchoza teritorijā atrodas mēslošanai vērtīga kūdra un ezera dūņas, kā arī avotkalķis. Agrākajos gados mēslojumu neizveda tāpēc, ka kolchoznieki šajā darbā ne labprāt piedalījās nīcīgās apmaksas un materialās ieinteresētības trūkuma dēļ. Tādēļ valdes sēdē pieņemām lēmumu par katru izvesto tonnu kūdras vai avotkalķa maksāt

trīs rubļus papildus. Tam bija lieliski panākumi. 1956. gada ziemā uz laukiem izveda 2260 tonnu kūtsmēsli, 2634 tonnu kūdras un 80 ha lielu platību nokaļķoja.

Turklāt mēslojuma krājumu papildināšanai valde nolēma iepirkt kūtsmēslus arī no kolchozniekiem, maksājot par katru tonnu 5 rubļus vai 5 izstrādes dienas. Rezultatā kolchozs ieguva 600 tonnu vērtīga mēslojuma.

Tācu ar to vēl pilnīgi neizgaissa maldīgais uzskats par kūdru; dažs kolchoznieks pat centās apgalvot, ka tāds darbs, kā kūdras vešana uz laukiem—neatmaksājas. Tomēr gada beigās šāda „teorija” izzuda: caurmērā raža jau bija 7,2 centneri graudu no hektāra—par 2,3 centneriem vairāk kā iepriekšējā gadā. Atsevišķos laukos novāca pat 12,5 centnerus ziemas kviešu un 13,6 centnerus rudzu no hektāra.

Šogad, ņemoties socialistiskās sacensības saistības, kolchoznieki apņēmās izvest vismaz 2500 tonnu kūtsmēs-

PĀRSKATS

par kūtsmēsli
izvešanas gaitu
rajona kolchozos
uz šā gada 31. janvāri

Kolchozs	Izvesti kūtsmēsli proc. no plāna
„Proletarietis”	28,2
„Sarkanā zvaigzne”	22,5
„Kopdarbība”	18,0
Mičurina v. n.	12,7
„Brīvība”	12,0
„Uzvara”	10,0
„Jaunā gvarde”	9,8
„Uzvaras karogs”	8,3
Lejina v. n.	6,6
„Socialisma ceļš”	5,6
Stajina v. n.	3,8
„Abava”	3,8
Raiņa v. n.	3,6
„Aktīvis”	3,3
Stajina v. n. (Kraumaņu c.)	2,6
Kārļa Marksa v. n.	2,3
Ždanova v. n.	1,4
„Komunars”	1,3
„Imanta”	1,2
„Brīvības ceļš”	0,6
„Graudis”	0,4
„Boļševiks”	—
„Cīņa”	—
„Komunisma ceļš”	—
„Latvijas strēlnieks”	—
Lisenko v. n.	—
Lejina ceļš”	—
Mičurina v. n. (Edoles c.)	—
Molotova v. n.	—
„Padomju Latvija”	—
„Sarkanais karogs”	—
„Traktorists”	—

lu, 3000 tonnu kūdras un avotkalķa. Jāpiezīmē, ka kūdru iegūstam kopā ar avotkalķi. Tagad kolchoznieki labprāt piedalās mēslojuma vešanā, kaut arī īpaša papildapmaksa nav.

Pašreiz uz lauka izvests 360 tonnu kūtsmēsli un 1500 tonnu kūdras kopā ar avotkalķi. Mēslojuma vešanā izmantojam traktor DT-54 un trīs slēpes. Kaut arī darbu ļoti traucē mitrais laiks, tomēr kolchoznieki lieliski veic doto uzdevumu. Labi strādā kolchoznieki Peniķe, Leimane, Žukovskis un citi. Mēslojuma izkrašanu veic 6 kolchoznieki, bet iekraušanu izdara ar buldozeru vai ekskavatoru. Līdz ar to samazinām darbspēku un paātrinājam mēslojuma iekraušanu.

Nav šaubu, ka, izvedot uz nākamā pavasara sējumiem paredzētajiem laukiem plānoto mēslojuma daudzumu, ievērojami palielināsies raža.

S. Eļeknis,
kolchoza „Sarkanā zvaigzne”
priekšsēdētājs

Deputats — prasmīgs darba organizators

Pēc obligātā karadienesta Laimonis Belševics atgriezās Remontu un celtniecības kantorī. Administrācija viņam uzticēja desmitnieka pienākumus.

Pildot arī atbildīgos un goda pilnos pilsētas padomes deputata uzdevumus, b. Belševics izvirzījies par vienu no labākajiem desmitniekiem. Pagājušajā vasarā viņa celtnieku grupā bija ap 30 cilvēku. Uzdevums bija liels: vajadzēja izremontēt Kabiles vidusskolu, Vārmas, Rendas 7-gadīgās skolas, kā arī vairākas 4-gadīgās skolas. Kā tad b. Belševics šo uzdevumu veica?

Remontu un celtniecības kantorī viņu redzēja gaužām reti. Parasti viņš atradās kādā no remontējamām skolām, lai vadītu darbu.

— Kad sāka remontēt pilsētas pirmo 7-gadīgo skolu, b. Belševics pārcēla savu „sēdekli” uz turieni, — stāsta darbu vadītājs b. Riets.

Parasti desmitnieki darbu organizē tā: kad vienas profesijas amatnieki, piemēram, mūrnieki, pabeiguši darbu attiecīgajā objektā, tad tur sāk strādāt citas profesijas amatnieki. Laimonis Belševics organizēja visu profesiju amatnieku darbu vienlaicīgi: skolā strādāja ir mūrnieki, ir apmetēji, ir galdnieki, ir krāsotāji un citi. Rezultātā darbu pabeidza daudz īsākā laikā.

Biedra Belševica grupā kvalificētie amatnieki sagatavo arī jaunus specialistus. Tā viens no labākajiem podniekiem b. Eida savas zināšanas iemācīja arī bb. Dārziņam un Diniņam.

Darba paveikšana līdz noteiktajam termiņam atkarīga no būvmateriālu savlaicīgas sagatavošanas un piegādes būvobjektos. Tāpēc b. Belševics uztur ciešu kontaktu ar transportniekiem un darbnīcas ļaudīm.

— Ne tikai labs darba organizators, bet arī aktīvs komjaunietis, deputats, mākslinieciskās pašdarbības pulciņu dalībnieks, — tā par Laimoni Belševicu atsaucas viņa darba biedri.

V. Kļava

PA LAIKRAKSTĀ IEVIETOTO MATERIĀLU PĒDĀM

„Kā tuksnesis”

Ar tādu virsrakstu laikraksta 10. numurā bija ievietots kritisks materials par to, ka Liepājas gaļas kombināta Kuldīgas nodaļas desu ceļam nav ūdens.

Saņemta atbilde no Liepājas gaļas kombināta vadības, ka kritika bijusi pamatota, un tagad artezišķā aka ir iekārtota, pēc ūdens analīzes to nodos lietošanā.

NO KOLCHOZU PĀRSKATA UN VĒLĒŠANU SAPULCĒM

VĒRTĒ AIZVADĪTĀ GADA REZULTĀTUS

Panākumi ir...

Savā atskaitei ziņojumā kolchoza „Latvijas strēlnieks” priekšsēdētājs b. Rozītis droši varēja minēt daudzus skaitļus, kas raksturoja sabiedriskās saimniecības augšupeju. Kopējie naudas ienākumi pieauguši, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, par 60,8 tūkstošiem rubļu. Visvairāk — par 31,4 tūkstošiem rubļu — ienākumi palielinājušies no cukropības. Vairāk ieņemts arī no augkopības. Kolchozā graudaugu raža bijusi vidēji 8,5 cnt no hektara, kas ir vairāk nekā citos Kuldīgas MTS zonas kolchozos. Aizvadītajā lopkopības gadā kolchozs ieguvis krietni vairāk piena un gaļas uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes nekā pārējie rajona kolhozi. Pamatoti kolchozs var lepoties ar labāko slaucēju Valiju Kulbergu, kura aizvadītajā gadā ieguvusi no katras govīs 2678 litrus piena.

Jauns solis sperts uz priekšu, lai nodrošinātu lopbarības bāzi — aizvadītajā gadā nosusināts 102 ha pļavu, 32 hektaru no tām jau uzarts. Tagad kolchozā ir vairāk nekā 280 ha uzlabotu pļavu.

...bet tie varēja būt krietni labāki

Tiesa, Valija Kulberga no slaucējām nav vienīgā, kas panākusi labus rādītājus. Pārslēgt skaitli — 2000 litru no govīs spējusi arī Tatjana Zīle, palielināt izslaukumu no katras govīs par 465 litriem piena pratusi Alma Andersone. Tomēr pārējās 8 slaucējas nav sasniegušas vairāk par 1400 — 1600 litriem. Līdz ar to izslaukumi vidēji no govīs visā kolchozā palielinājušies tikai par 19 litriem. Ienākumi no piensaimniecības gan palielinājušies, bet daudz mazāk nekā to varēja cerēt.

Pēc priekšsēdētāja aprēķiniem pārējo slaucēju atpalcības na no Valijas Kulbergas kolchozā samazināja piena ieguvumu par 125 tūkstošiem litru. Līdz ar to cēlušies zaudējumi vismaz par 190,5 tūkstošiem rubļu. Bet par katru izstrādes dienu kolchoznieki būtu saņēmuši par 3 rubļiem vairāk. Tomēr priekšsēdētājs nepateica to, ko valde darījusi, lai labāko slaucēju pieredzi apgūtu arī pārējās lopkopes. Patiesībā nav darīts nekas, pat lopkopju ražošanas apspriedes notikušas gaužām reti.

Kolchozā kultivēto pļavu platības gan gadu no gada palielinājas, bet vienīgi no tām arī iegūst lielāko vairumu siena. Ražas ābolu laukos ir ļoti zemas. Augsni šeit nepieciešams kalpot, bet šis darbs veicas pārāk lēni.

Krietni lielāki ienākumi varēja būt no augkopības. Ja nav ko iebilst par graudaugu ražām, tad nekādā ziņā nevar apmierināt rezultāti cukurbiešu audzēšanā. Kolchozā samazināja plānoto cukurbiešu sējumu platību, tā vietā paredzot iegūt augstākas ražas no katra hektara. Taču iznākums ir 48,8 cnt cukurbiešu no hektara 15 ha platībā. Tās laikus neapkopā, atļāva ieaugt nezālēs.

Maz kolchoza valde darījusi, lai pavairotu ienākumus, attīstot saimniecības palīgozāres. Nav nevienas palīgozāres, kura dotu kaut cik ievērojamus ienākumus. Ja dārkopība iepriekšējā gadā deva 5,5 tūkstošus rubļu, tad pagājušajā gadā — nepilnus 4000 rubļus. Bet iespēja attīstīt saimniecības palīgozāres taču ir.

Ne viss ir kārtībā ar darba disciplīnu. Gan priekšsēdētāja, gan revīzijas komisijas ziņojumā bija minēts, ka

ir gadījumi, kad kolchoznieki neierodas darbā, rīko iedzīšanas. Bet brigadierī tā vietā, lai šādus gadījumus izskaustu, pat slēpj tos no kolchoza valdes. Sapulcē brigadierī izvirzījās runāt par darba disciplīnu, bet nedrīkst aizmirst, ka trūkumi šajā ziņā var nest vienīgi zaudējumus kolchozam un pašiem kolchozniekiem.

Izstrādes diena varēja būt bagātāka

Izstrādes dienas vērtība kolchozniekus šodien neapmierina. Un tas arī saprotams — 1,3 kg graudu un 2,44 rubļi uz izstrādes dienu nav daudz, ņemot vērā faktiskās iespējas. Un šādu neizmantojamu iespēju paaugstināt izstrādes dienas vērtību kolchozā nav mazums. Pakāvēsimies pie dažām, kuras atzīmēja arī priekšsēdētājs b. Rozītis un agronomi b. Brālītis. Aizvadītajā lopkopības gadā no 131 govīm ieguva 93 teļus. Tātad 38 govīs palikušas alavas. Reķinot pēc vidējā izslaukuma, kolchozā nav iegūts ap 69 tūkstošus litru piena vai vismaz 103 tūkstošus rubļu. Līdz ar to vairāk naudas būtu iznācis uz katru izstrādes dienu.

Sasniegt labākās slaucējas rezultātus nav nepavisam neiespējami. Jāņem vērā tas, ka Valija Kulberga izaudzēja piefermas lauciņā 20 tonnas lopbarības sakņu, bet 8 lopkopes — slaucējas tikai 1,8—3,8 tonnām sakņu katra. Piefermas laucīpu apstrādāšanai izlietoja darbaspēku un mēslojumu, bet ienākumus tie nedod, jo netika pienācīgi apkopti.

160 tūkstošus rubļu aizvadītajā gadā kolchozs izlietoja izdevumiem ražošanā. Kā norādīja b. Brālītis, šie izdevumi varēja būt krietni mazāki.

Kolchozā nesaudzē ratus, un tie ātri nolietojas. Bet vienā rati maksā ap 800 rubļu. Bēz tam varētu padomāt par grožu, aizjūgu un cita sīkā inventāra ražošanu kolchozā. Ālavajām govīm izbaroja iepirkto spēkbarību, bet no tām ieguva maz produkcijas.

Ne viss kolchozā bija kārtībā ar darba normām, brigadierī nereti izstrādes dienas aprēķināja, kā saka, ar vieglu roku. Izstrādes dienu lielais patēriņš, bez šaubām, samazina to vērtību.

Pasākumi, kuru izpilde attaisnoss

Pilnsapulce izvirzīja un apstiprināja komisiju no labākajiem kolchozniekiem, kas pārskatīs darba normas un, kur vajadzīgs, izstrādās jaunās.

Agronomi b. Brālītis atzīmēja, ka ne mazums zaudējumu kolchozam nodara tie kolchoznieki, kuri gan izmanto visas arteļa biedru tiesības, bet kolchozā nestrādā. Ir vairāki kolchoznieki, kas nepiedalās darbā tāpēc, ka ārsts tos atbrīvojis no smaga darba. Bet kolchozā taču netrūkst arī vieglāku darbu. Tāpat darbā nepiedalās kolchoznieces, kurām trīs un pat piecus gadus veci bērni. Uz b. Brālīša ierosinājumu pilnsapulce noteica pazeminātu izstrādes dienu minimumu smaga darba nespējīgiem kolchozniekiem, pusaudžiem un kolchozniecēm — mātēm.

Savā lēmumā kolchoznieki ierakstīja vēl daudz citu pasākumu, kuru izpilde neapšaubāmi būs ieguldījums straujākai sabiedriskās saimniecības augšupejai.

A. Liepa

Par PSRS tautas saimniecības attīstības valsts plāna izpildes rezultātiem 1956. gadā

PSRS Ministru Padomes Centrālās statistikas pārvaldes ziņojumā par PSRS tautas saimniecības attīstības valsts plāna izpildes rezultātiem 1956. gadā teikts, ka PSRS rūpniecības kopprodukcija 1956. gadā, salīdzinot ar 1955. gadu, pieaugusi gandrīz par 11 procentiem. Ražošanas līdzekļu ražošana, pēc aptuveniem datiem, palielinājusies par 11,4 procentiem un patēriņa priekšmetu ražošana — par 9,4 procentiem. Smagajā rūpniecībā pārsniegts gada plāns naftas, gāzes un kokšķēsoļu ogļu ieguvē, elektroenerģijas, slāpekļa un fosfāta mēslojuma, hidroautisko turbinu, generatoru, smago automobiļu, traktoru sējmašīnu un kultivatoru un citu produkcijas veidu ražošanā.

Virs gada plāna ražots plaša patēriņa preces: vilnas audumi, apavi, triko apģērbi, šūšanas izstrādājumi, seistes un augu eļļa, desas, konditorejas un makaronu izstrādājumi un citas preces.

Ziņojumā atzīmēts, ka, kaut gan rūpniecība kopumā pārsniegusi gada plānu, dažas minūstrijas 1956. gadā plānu nav izpildījušas.

1956. gadā visās tautas saimniecības nozarēs realizēti pasākumi, lai celtu ražošanas tehnisko līmeni, ieviestu jaunāko iekārtu un progresīvo tehnoloģiju. Tautas saimniecībā ieviests vairāk nekā 1 miljons 200 tūk-

stoš izgudrojumu, tehnisko uzlabojumu un racionalizācijas priekšlikumu.

Ziņojumā atzīmēti lieli panākumi, ko aizvadītajā gadā guvuši lauku darbaļaudis.

Lauksaimniecības kultūru sējas platība 1956. gadā ražai bija apmēram 195 miljonu hektaru un, salīdzinot ar 1955. gadu, palielinājusies par 8,9 miljoniem hektaru, bet, salīdzinot ar 1953. gadu — gandrīz par 38 miljoniem hektaru.

Labības kopievaums (klētis nodotā raža) 1956. gadā, salīdzinot ar 1955. gadu, palielinājies apmēram par 20 procentiem un bija daudz lielāks par gadskārtējam klētis nodotajam ražam, kādas ievāktas visā mūsu zemes vēsturē.

Sevišķi liela nozīme lauksaimniecības kāpināšanā, uzsvērtis ziņojumā, bijusi neskarto zemju un vecajai sēkmīgai apgādāšanai Sibīrijas un Urālu rajonos un Kazachijas padomju socialistiskajā republikā.

Salīdzinot ar 1955. gadu, palielinājies kokvilnas, saulgrīžu un citu tehnisko kultūru kopievaums.

Lielopu skaits no 1955. gada 1. oktobra līdz 1956. gada 1. oktobrim palielinājies par 3,3 miljoniem, tai skaitā govu skaits — par 1,7 miljoniem, cūku — par 4,2 miljoniem un aitu — par 4,8 miljoniem.

1956. gada, salīdzinot ar

1955. gadu, mūsu zemē pieaugusi lopkopības produktu — piena, gaļas, olu, vilnas un citu produktu ražošana. Ievērojami palielinājusies lauksaimniecības produktu valsts sagādes un iepirkums, cēlušies kolchozu naudas ienākumi.

1956. gadā turpinājās lauksaimniecības materiāli tehniskās bāzes nostiprināšanās. Lauksaimniecība saņēmusi 248 tūkstošus traktoru (skaitot 15 zirgspēku traktoros), 114 tūkstošus smagos automobiļus, 56 tūkstošus labības kombainus, 194 tūkstošus vārpas, 41 tūkstošus kombainu kukurūzas un skābarības kultūru novākšanai un daudz citu lauksaimniecības mašīnu.

Mūsu zemē plaši izvērsusies kapitālā celtniecība. Nodots ekspluatācijā vairāk nekā 800 jauni lieli valsts rūpniecības uzņēmumi, pārsniegti plāns hidroelektrostaciju jaudu nodošana, palielinātas ražošanas jaudas vieglajā un pārtikas rūpniecībā.

1956. gadā joprojām turpinājās valsts un kooperatīvās tirdzniecības izvēršana. Ievērojami palielinājusies pārtikas un rūpniecības preču pārdošana iedzīvotājiem.

Ziņojumā atzīmēts strādnieku un kalpotāju skaita tālāks pieaugums tautas saimniecībā, tautas materiālā stāvokļa uzlabošana un kultūras līmeņa celšana. PSRS nacionālais ienā-

kums, salīdzinot ar 1955. gadu, pieaudzis par 12 procentiem.

Strādnieku un kalpotāju vidējā darba alga, salīdzinot ar 1955. gadu, palielinājusies par 3 procentiem, bet strādnieku un kalpotāju saņemtās pensijas un pabalsti gada laikā palielinājušies par 19 procentiem. Zemnieku ienākumi nauda un natura, salīdzināmās cenās pieauguši 1956. gadā par 12 procentiem.

Padomju Savienībā pagājušajā gadā mīcījušies apmēram 50 miljoni cilvēku (ieskaitot visus mīcību veidus).

Darba ierindā stājušies daudzas jaunas kultūras un medicīnas iestādes.

1956. gadā valsts un kooperatīvās organizācijas, kā arī pilsētu iedzīvotāji uz sava rēķina un ar valsts kredīta palīdzību uzbūvējuši un nodevuši ekspluatācijā dzīvojamās mājas 36 miljonu kvadrātmetru kopplatībā. Turklāt lauku apvidos kolchoznieki un lauku intelligences aizvadītajā gadā uzceluši apmēram 700 tūkstoš dzīvojamā māju.

PSRS tautas saimniecības attīstības valsts plāna izpildes rezultāti 1956. gadā liecina, ka padomju tauta, realizējot PSKP XX kongresa lēmumus, guvusi jaunus panākumus visu tautas saimniecības nozaru tālākā attīstībā, savas materiālās labklājības un kultūras līmeņa tālākā celšanā. (TASS)

Pēc pēdējā zvana

Mācību dienas pēdējais zvans. Taču ne visi tagad ķeras pie grāmatām vai atpūšas. Daudzi skolēni ik dienas apmeklē nodarbības Bērnu sporta skolā. Par viņu sporta meistarību daudzi kuldīdznieki ir bijuši aculiecinieki gan volejbola, basketbola un citās sporta sacensībās, kurās tie bieži izcīnīja uzvaras. Lūk, Vilis Bernhards ir ne tikai teicams basketbolists, bet arī viens no labākajiem rajona vieglatletiem. Kā labu sportistu pazīstam 10. klases audzēkni Kārlis Lādenis. Lai celtu sporta meistarību, Kārlis pēc stundām sastopams treniņos. 10. klases skolnieks Michails Vinks regulāri apmeklē boksa treniņus un iekļuvis pat republikas labāko bokseru skaitā. Līdzīgu piemēru ir vairāk.

Pēc stundām ne tikai ar sportu nodarbojas 1. vidusskolas audzēkņi. Daļa no viņiem trīs reizes nedēļā pulcējas deju pulciņā nodarbībās. Biedra Rumbenieka vadībā zēnu pūtēju orķestris iestudē savu pirmo repertuāru. Kupls meitēnu skaits skolotājas b. Megnes vadībā čaklo roku pulciņā mācās darināt rokdarbus.

Pēc stundām daudz darba ir vēsturniekiem. Savas skolas vēsturi viņi sarakstīja pagājušajā gadā, par ko republikaniskajā skolu konkursā ieguva trešo vietu. Pašreiz vēsturnieki vāc materiālus par mūsu pilsētas apkārtnes vēsturiskajām vietām. Viņi papildina ar jauniem materiāliem skolas vēsturi.

Ielās jau deg elektriskās spuldzes, kad no kārtējiem mēģinājumiem atgriežas dramatiskā pulciņa dalībnieki. Viņi paredzējuši skolas sarīkojumā rajona kultūras namā sniegt jaunā iestudējumā V. Lāča lugu „Zvejnieka dēls”.

Bet, diemžēl, jāsap, ka šā veselīgā kolektīva vidū ir arī tādi, kas par savu pēctundu darbu uzskata ik vakarus vismaz savas 5—6 reizes izstāģāt Leņina ielu no viena gala līdz otram, uzsmēķēt, vai iemest pa glāzītei sīvā. Un ar viņiem skolotājiem vislielākās bēdas.

Ar Modri Rudāju skolotāji nevarēja tikt galā. Kad lūdzta vecākus pasekot Modra gaitām, tad māte pašpārliecināti atbildēja:

— Mans Modris neredz skolotāju garīgo pārkāpumu un tādēļ viņam gar tiem jūsu pulciņiem nav ko krāmēties.

Maz par savu bērnu pēctundu darbu interesējas Pētera Ziediņa, Lilijs Luka-Indāns, Leona Grīniņa, Solveigas Vilensones un vēl dažu citu 1. vidusskolas audzēkņu vecāki. Šie jaunieši savu brīvo laiku pavada trokšņainās „kaktu ballītēs”, vai klaiņojot pa ielām.

Visus šos skolēnus skolotājiem vien nav pa spēkam pievērst sabiedriski derīgam darbam, kādēļ vairāk par savu bērnu nākotni un garīgo attīstību jādomā arī vecākiem.

A. Sūniņš

PĀRSKATS

par piena izslaukumiem Kabiles MTS zonas kolchozos laikā no 1956. gada 1. oktobra līdz 1957. gada 1. februārim

Iegem. v.	Slaucēja	Kolchozs	Izsl. vidējā no govs litros	Iegem. v.	Slaucēja	Kolchozs	Izsl. vidējā no govs litros
1.	G. Sproģe	„Uzvara”	706	73.	O. Strazdiņa	„Kopdarbība”	303
2.	L. Merclina	„Uzvara”	619	74.	A. Grundule	„Sarkanais karogs”	303
3.	A. Pūpele	Kārļa Marksa v. n.	615	75.	A. Kurmiņa	Leņina v. n.	297
4.	A. Frijāre	„Imanta”	596	76.	L. Fektere	Mičurina v. n.	296
5.	M. Garkalna	„Uzvara”	591	77.	A. Mazā	„Kopdarbība”	294
6.	E. Zemeskalne	„Imanta”	573	78.	K. Rožkalne	„Brīvība”	294
7.	P. Bieriņa	„Imanta”	563	79.	L. Antrope	„Brīvība”	288
8.	M. Garokalna	Mičurina v. n.	560	80.	A. Kurnava	Leņina v. n.	288
9.	M. Birģele	Mičurina v. n.	546	81.	M. Grantsberga	„Kopdarbība”	287
10.	J. Miķelsons	„Imanta”	545	82.	M. Bērziņa	„Brīvība”	287
11.	E. Bērziņa	„Grauds”	535	83.	J. Kleina	Staļina v. n.	286
12.	K. Elerte	„Uzvaras karogs”	528	84.	T. Zibina	Mičurina v. n.	284
13.	N. Šabane	„Uzvaras karogs”	522	85.	Dz. Vitola	„Brīvība”	282
14.	M. Pelce	„Grauds”	509	86.	J. Kalna	„Uzvaras karogs”	281
15.	V. Gotliba	„Uzvara”	504	87.	A. Popemeckis	„Sarkanais karogs”	279
16.	A. Madelāne	Kārļa Marksa v. n.	502	88.	M. Celmiņa	Staļina v. n.	278
17.	L. Vitoliņa	„Uzvaras karogs”	501	89.	L. Tetere	„Kopdarbība”	278
18.	R. Strāķe	„Uzvara”	499	90.	O. Zēvalde	„Kopdarbība”	277
19.	M. Graudiņa	Kārļa Marksa v. n.	496	91.	J. Daļiloviča	Staļina v. n.	277
20.	A. Kesenfelde	Mičurina v. n.	491	92.	L. Pole	Kārļa Marksa v. n.	272
21.	R. Gotliba	„Uzvara”	479	93.	E. Silkalne	„Sarkanais karogs”	269
22.	A. Andersone	„Imanta”	473	94.	Ie. Laktauere	„Socialisma ceļš”	267
23.	Ie. Štrausa	Kārļa Marksa v. n.	472	95.	M. Melķe	„Sarkanais karogs”	266
24.	E. Miķelsons	„Imanta”	449	96.	I. Neilande	Kārļa Marksa v. n.	266
25.	P. Goltmane	Kārļa Marksa v. n.	441	97.	E. Knauķe	„Brīvība”	258
26.	L. Jansone	Mičurina v. n.	439	98.	A. Krūmiņa	„Brīvība”	258
27.	A. Sproģe	„Uzvara”	429	99.	A. Vibule	„Kopdarbība”	257
28.	L. Celma	„Grauds”	428	100.	R. Freija	„Uzvaras karogs”	255
29.	M. Linīņa	„Socialisma ceļš”	423	101.	L. Teberniece	Leņina v. n.	254
30.	M. Kivīte	Staļina v. n.	420	102.	Z. Raģe	„Brīvība”	249
31.	T. Freimane	„Uzvara”	420	103.	D. Tračevska	„Sarkanais karogs”	247
32.	A. Eglīte	„Uzvaras karogs”	401	104.	L. Krišjāne	„Sarkanais karogs”	244
33.	R. Limbaite	Mičurina v. n.	399	105.	S. Tetere	„Kopdarbība”	239
34.	A. Grābante	„Grauds”	396	106.	Z. Mazā	„Kopdarbība”	237
35.	K. Braže	„Grauds”	392	107.	A. Gintava	„Uzvaras karogs”	235
36.	A. Zuģeva	„Uzvaras karogs”	383	108.	E. Jēkabsons	„Uzvaras karogs”	231
37.	O. Kīmene	„Imanta”	382	109.	E. Heidemane	Staļina v. n.	230
38.	K. Bērziņa	Staļina v. n.	378	110.	K. Feldmane	„Abava”	230
39.	A. Priedola	„Grauds”	368	111.	A. Freimane	„Brīvība”	229
40.	A. Pūpele	Kārļa Marksa v. n.	365	112.	J. Laķevica	„Sarkanais karogs”	228
41.	O. Geršmane	„Uzvaras karogs”	364	113.	A. Kulbarde	Kārļa Marksa v. n.	228
42.	V. Reķe	Kārļa Marksa v. n.	362	114.	E. Beņislavska	Leņina v. n.	226
43.	L. Bārdiņa	„Uzvara”	362	115.	A. Beņislavska	Leņina v. n.	223
44.	A. Regolte	„Uzvara”	355	116.	L. Priede	Staļina v. n.	221
45.	M. Līģe	„Uzvara”	351	117.	V. Bergcholde	Staļina v. n.	215
46.	M. Stepena	Leņina v. n.	348	118.	Dz. Bergcholde	Staļina v. n.	214
47.	V. Ose	Leņina v. n.	345	119.	A. Frijāre	„Uzvaras karogs”	214
48.	M. Kļevinska	„Grauds”	342	120.	A. Krūmiņa	„Brīvība”	214
49.	Dz. Meiere	„Grauds”	340	121.	A. Heidemane	Leņina v. n.	212
50.	S. Novica	„Imanta”	340	122.	V. Eglāja	Leņina v. n.	211
51.	J. Beināre	Mičurina v. n.	340	123.	E. Leismane	„Kopdarbība”	208
52.	A. Zommere	„Imanta”	335	124.	Z. Ašņevica	„Sarkanais karogs”	200
53.	V. Šplīta	„Socialisma ceļš”	334	125.	A. Minova	„Kopdarbība”	199
54.	V. Simsons	„Uzvaras karogs”	333	126.	E. Zalkovska	Mičurina v. n.	188
55.	M. Mazkalne	„Imanta”	333	127.	A. Vibule	„Kopdarbība”	185
56.	B. Veže	„Sarkanais karogs”	329	128.	I. Mežiņa	Leņina v. n.	180
57.	Ie. Eiķa	„Imanta”	328	129.	E. Kurnava	Leņina v. n.	173
58.	M. Lancmane	Kārļa Marksa v. n.	328	130.	Dz. Lasmane	Leņina v. n.	170
59.	A. Jēkabsons	Mičurina v. n.	320	131.	Z. Kačegarova	Leņina v. n.	154
60.	G. Rožkalns	„Uzvaras karogs”	319	132.	V. Kuršinska	Kārļa Marksa v. n.	145
61.	N. Štrombacha	„Socialisma ceļš”	319	133.	L. Liepiņa	„Socialisma ceļš”	145
62.	L. Uļjaponoka	Mičurina v. n.	317	134.	M. Frijāre	„Abava”	141
63.	A. Rikīte	Mičurina v. n.	313	135.	L. Lauļe	„Uzvaras karogs”	140
64.	E. Grieze	„Uzvaras karogs”	312	136.	E. Dankevica	Leņina v. n.	129
65.	A. Dermaka	„Uzvara”	310	137.	A. Bumbiere	„Socialisma ceļš”	122
66.	M. Zvirbule	„Socialisma ceļš”	310	138.	M. Brūvere	„Abava”	121
67.	A. Vēze	„Uzvara”	309	139.	E. Ventnieks	„Socialisma ceļš”	120
68.	I. Braža	Staļina v. n.	307	140.	A. Abele	„Socialisma ceļš”	118
69.	A. Kalēja	Leņina v. n.	307	141.	Ā. Upeniece	Kārļa Marksa v. n.	110
70.	Ie. Leite	Staļina v. n.	306	142.	M. Balandina	„Abava”	106
71.	V. Gulbe	„Uzvaras karogs”	306	143.	L. Freimane	Kārļa Marksa v. n.	92
72.	J. Stepanoviča	„Uzvaras karogs”	303				

Piezīme: Molotova v. n. līdī slaucējas nenodoto zīgu dēļ pārskatā nav.

Audzējiet zosis

rā 6—7 un vairāk kilogramus dzīvsvāra.

Četrus piecus mēnešus vecas zosis nobaroja 20 dienās. Šai laikā ik uz vienu kilogramu dzīvsvāra pieauguma izlietoti 6 kilogrami graudu un 8,5 kilogrami kartupeļu vai 5355 gramu viegli sagremojamu barības vielu.

Audzējot zosis, ik uz kilogramu dzīvsvāra pieauguma izlietoti 1230 gramu kom-

binētās barības un zaļumi neierobežotā daudzumā. Kombinētās barības sastāvs — 24 procenti auzu miltu, 20 procenti miežu miltu, 35 procenti kviešu kliju, 8 procenti saulgriežu raušu, 10 procenti gaļas un kaulu miltu un 3 procenti krīta.

Labās ganībās zosis var izaudzēt ar minimalām koncentrētās barības devām. Tur zosis ganībās un nedo-

dot tām papildbarību, jauktu šķirņu dzīvsvārs piecu mēnešu vecumā sasniedza 4109 gramus, Tuluzas zosu — 3910 gramus, Emdenes — 3981 gramu un Ķīnas zosu — 3659 gramus.

Republikas kolchozos un padomju saimniecības plašāk jāaudzē zosis. Kā rāda daudzu gadu pieredze, putnkopība ir ļoti ienesīga saimniecības nozare. N. Meņšikova, Latvijas topkopības un veterinārijas zinātniski pētnieciskā institūta zinātniskais sekretārs

Gatavojoties Lielā Oktobra atcerei

Šogad visa padomju tauta atzīmēs pasaulē pirmās socialistiskās revolūcijas 40. gadadienu. Uz mūžiem vēstures lappusēs ir ierakstīts 1917. gada 25. oktobris (7. novembris), kad Krievijas proletariats un trūcīgā zemniecība Komunistiskās partijas vadībā gāza buržuazijas kundzību, kad atbrīvošanās cīņām cēlās Krievijas tautas.

Arī Latvijas darbaļaudis Oktobra cīņu un pilsoņu kara vēsturē, tāpat cīņu vēsturē par padomju varu Latvijā 1919. gadā ir ierakstījuši daudzas spilgtas lappuses.

Mums, kuldīdzniekiem, dārgs ir mūsu novadnieku cīņas ceļš. Ļoti daudzi Kurzemes iedzīvotāji pirmā pasaules kara sākumā devās uz Krievijas iekšieni, daudzi no tiem stājās cīņā rindās, palīdzot gatavoties revolūcijas cīņām Krievijas pilsētās, daudzi cīnījās pret vācu okupantiem strēlnieku pulkos Tīrelpurvā un Nāves salā, partizānu rindās un pagrīdes organizācijās okupētajā teritorijā.

Latviešu darbaļaužu revolucionārās tradīcijas iemiesojas latviešu strēlniekos. Ne par velti latviešu strēlnieku daļas bija vienas no revolucionārākām 12. armijas vienībām 1917. gada vasarā un rudenī, ne par velti 6. Tukuma pulkam un „Sevišķo uzdevumu” rotai uzticēja sargāt re-

volūcijas šūpuli un lielo revolūcijas vadoni V. I. Lēninu. Padomju Latvijas darbaļaudis nekad neaizmirsīs savus pašizliedzīgos cīņājus par padomju varu Latvijā 1919. gadā, tāpat kā visas padomju zemes darbaļaudis neaizmirsīs latviešu sarkano gvardu un sarkano strēlnieku izlietās asinis Maskavā un Kazanā, Orļā un pie Perekopā, Charkovā un Ufā.

Tagad, pēc 40 gadiem, mūsu rindās nav vairs daudzu revolūcijas cīņāju. Maz mēs zinām par Kuldīgas novadnieku revolucionāro cīņu gaitām. Bet tas vēl nenozīmē, ka mums nebūtu jācīnās pagātnes materiāli. Tas ir jādara, jo pagātne ir to vērtā, un cilvēki, kas cīnījās par mūsu šodien, ir to pelnijuši.

Vēsturi veido cilvēki, tauta, tādēļ mums arī ir jā saglabā un jāvāc revolucionāru atmiņas, jāvāc un jā saglabā vēstures pieminekļi (nelegālā un legalā partijas prese, revolucionāro rīcības komiteju lēmumi, fotouzņēmumi, plakāti, cīņāju personīgās lietas un priekšmeti, partijas un valdības lēmumi, dekretu pirmpublicējumi utt.), jo tās visas ir liecības, kas rāda cilvēku kā vēstures veidotāju, rāda partijas kā masu mobilizētājas, organizētājas un iedvesmotājas lomu.

Padomju vara Kuldīgā 1919. gada sākumā pastāvēja īsu

laiku, bet šim posmam novada vēsturē ir liela nozīme. Bet šodien mēs par šo posmu zinām ļoti maz. Mēs pat nezinām vārdus tiem revolucionāriem, kas atdusas Annas kapos, nezinām viņu revolucionārās cīņas ceļu, mēs nezinām daudzu novadnieku gaitas un darbību ārpus novada robežām.

Lasītājs varbūt iebildīs, ka ar šiem jautājumiem ir jānodarbojas muzejam. Pareizi, bet bez sabiedrības atbalsta tas nav izdarāms. Nāciet mums palīgā šinī darbā!

Daudzi revolucionārās pagātnes dienu liecinieki atrodas starp mums, vienam otram ir saglabājušies fotoattēli, rakstīti materiāli, par daudziem ziņas var sniegt piederīgie, dodot pavedienus turpmākajam izziņas ceļam.

Šinī sakarībā daudz iespēju ir arī partijas, komjaunatnes organizācijām, arodbiedrībām un it sevišķi skolām, jo nav labāka audzināšanas materiāla kā mūsu slavenās revolucionārās pagātnes pētīšana un popularizēšana, kas reizē ar to ir arī mobilizējošs materiāls.

Tādēļ nestāvēsim ceļmalā, bet, veidojot dzīvi šodien, neaizmirsīsim arī slavas vaipagotās cīņas pirms 40 gadiem!

J. Līcis,
KNP muzeja zinātniskais
līdzstrādnieks

«MAZ — 530»

Minskas automobiļu rūpnīca izlaidusi pirmos četrdesmittonnīgos pašizgāzējus „MAZ-530” — izmēģinājuma mašīnas.

Šo automobiļu kravas telpas ir par 2 m garākas nekā pazīstamajiem 25-tonnīgajiem automobiļiem „MAZ-525”.

Celtpējas palielināšana radīja vajadzību uzstādīt divus

pakaļējos velkošos tiltus, jo spiediens uz viena tilta būtu pārāk liels.

Automobilim „MAZ-530” ir 12 cilindru dieselmotors, kas dod iespēju sasniegt ātrumu līdz 30 km/st. Mašīnas svars kopā ar pilnu kravu — 75 t — līdzinās apmēram 90 „Moskviču” svaram.

Giganta kolosālās masas

inerce ir tik liela, ka pie izkustēšanās no vietas nevienš zobrats nevarētu izturēt milzīgo slodzi. Tādēļ tajā ir iebūvēts hidrodinamiskais transformators, kas savukārt savienots ar hidropār vadu.

Jaunajam automobilim ir arī hidrauliskais stūres pastiprinātājs.

D. Chrabrovickis, V. Vedejevs

PA PĒDĀM

(STĀSTS)

(8. turpinājums)

Kovaļenko raudāja, viss viņa ķermenī trīcēja. Un atkal Bralcevu pārņēma jau iepriekšējā divpusīgā izjūta: no vienas puses fakti, no otras... Vīspār, velns sazin, kas ir no otras puses! Bralcevs uzdeva vēl dažus nenozīmīgus jautājumus, bet Kovaļenko nepacēla pat galvu.

Nu, ko tad, pasēdēt koridorā, pārdomāsit, pēc tam es jūs izsauksu, — teica Bralcevs un devās pie pulkveža.

Ivans Iljičs klausījās ļoti uzmanīgi. Viņu pārsteidza šāda atzišanās. Viņš sajuta, ka te kaut kas nav labi, ka te kaut kas slēpjas. Tomēr nepieļūdāmie fakti diktēja tālāko rīcības gaitu un Severcevs, stīpinādams sevi, pavēlēja Kovaļenko arestēt. Tā aizritēja vēl viena diena.

Pirmdienas rītā Severcevs nolēma pats pratināt Kovaļenko. Pulkveža kabinetā ienāca vidēja auguma jauneklis, viņa vaigi bija iekrituši, zem acīm zilgani loki.

Severcevs, kas Kovaļenko pirms tam bija uz brīdi redzējis, izbrīnījās par tik ātru pārmaiņu. Kovaļenko bija bez svārkliem, basām kājām. Bikses, kurām bija noņemta siksna, slidēja lejup, un jauneklis tās neveiklī centās pieturēt.

— Labi gan tu izskaties! — bez smaids teica pulkvedis. — Kamerā apstrādāja?

Kovaļenko neatbildēja.

— Neuztraucies, — nomierinoši teica Severcevs. — Tūlīt visu atnesīs.

Izskatījies 14. kameras ieslodzīto sarakstu, viņš pavēlēja atvest arestēto Šamšurinu.

— Lūk, ko, Birjūks, mantas tomēr vajadzēs atdot.

— Neiespējami, — nirdzīgi smaidīdams, skaidroja kriminālais, — uz kartīm viss paspēlēts.

— Kas paspēlējis?

— Es, jūs augstība!

— Neizrunāties! — To pulkvedis pateica tādā balsī, ka pat konvojierim kļuva savādi. — Jūs dzirdējāt? Lai mantas būtu! Tūlīt!

— Klausos, pilsoni priekšnieki!

— Un, nēlāpni pamirskinājās Kovaļenko, Birjūks nozuda aiz durvīm.

Nepagāja pat piecas minutes, kad tas pats konvojieris atnesa svārkus, zābakus, kaklasaiti, zēķes. Viss bija pilnīgā kārtībā.

Pieslēdzies sienai, Kovaļenko vilka zābakus.

— Sēdies krēslā, tev taču tā neērti, joks tāds, — pavisam laipni teica pulkvedis.

— Arestētie jauzrunā ar „jūs”, — piebilda Kovaļenko.

— Bet es ar tevi nemaz nerunāju kā ar arestēto. — Pulkvedis piegāja pie Kovaļenko. — Eč, tu, varoni, varoni! Nu, sēdies, kad piedāvā. Nav ko ceremonēt!

Kovaļenko apsēdās uz krēsla. Pulkvedis viņam preti.

— Jūtu, tu kaut ko no mums slēp. Un, liekas, tu esi tīri labs puisis...

— Ko? Cenšaties pieeju atrast.

— Kovaļenko acis raudzījās ar neslēptu igrumu. — Metiet to visu pie malas, pilsoni priekšnieki! Es taču esmu atzīnies. Jebkuru protokolu dodiet. Nelasidams parakstīšos. Kas jums vēl vajadzīgs? Lieciet man mierā!

— Muļķis! — Severcevam tas iznāca ļoti dabīgi. Bīdī abi klusē.

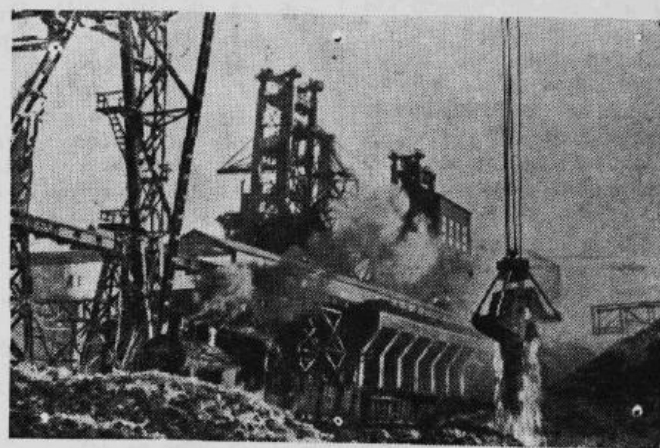
— Man tāds pats dēls bija. Arī kā celms, spītīgs. Četrdesmit pirmajā krita pie Gžatskas...

— No pulkveža krūtīm izlauzās dzija nopūta, viņš it kā saguma, plecī sakrita uz priekšu, acis nodzīsa spozums. Kovaļenko juta, cik grūti šobrīd šim nogurušajam cilvēkam, kas nebija vairs jaunais.

...Neuzdodams jautājumus Ivans Iljičs runāja par dēlu. Viņš stāstīja nesteidgamiem un slikti noraksturodams visas detaļas ipatnības un ierāšas. Stāstīja par kopā pavadītajām zvejas naktīm. Katrā vārdā, kaut grūti uztveramas, ievijās sil-

KOREJAS TAUTAS DEMOKRATISKAJĀ REPUBLIKĀ

Kara laikā līdz pašiem pamatiem tika nopostīta Kīm Čaka vārdā nosauktā metalurgiskā rūpnīca. 1956. gada augustā rūpnīca tika pa daļai atjaunota un uzsāka ražot pirmo produkciju. Rūpnīcas celtniecība turpinās. Tuvākajā laikā atjaunotā rūpnīca kļūs par valsts lielāko metalurgisko kombinātu.

Attēls: kaļķu izkraušana Kīm Čaka vārdā nosauktajā metalurgiskajā rūpnīcā.

Valsts aizņēmumu laimestu izložu plāns 1957. gada pirmajā pusgadā

24. februārī — PSRS tautas saimniecības atjaunošanas un attīstības trešā valsts aizņēmuma 17. laimestu izloze Nižņetagliā.

10. martā — PSRS tautas saimniecības attīstības valsts aizņēmuma (1951. gada izlaidums) 11. laimestu izloze Semipalatinskā.

24. martā — PSRS tautas saimniecības attīstības ceturrtā valsts aizņēmuma 15. laimestu izloze Baļsovē.

30. martā — Valsts 3 proc. iekšējā laimestu aizņēmuma 56. laimestu izloze Rīgā.

7. aprīlī — PSRS tautas saimniecības attīstības valsts aizņēmuma (1954. gada izlaidums) 5. laimestu izloze Uļjanovskā.

21. aprīlī — PSRS tautas saimniecības atjaunošanas un attīstības

plektā valsts aizņēmuma 13. laimestu izloze Ošā.

28. aprīlī — PSRS tautas saimniecības attīstības valsts aizņēmuma (1952. gada izlaidums) 9. laimestu izloze Daugavpilī.

12. maijā — PSRS tautas saimniecības attīstības valsts aizņēmuma (1953. gada izlaidums) 7. laimestu izloze Erevanā.

30. maijā — Valsts 3 proc. iekšējā laimestu aizņēmuma 57. laimestu izloze Kļeļevā.

9. jūnijā — Valsts 1948. gada 2 proc. aizņēmuma 19. laimestu izloze Ustj-Kamenogorskā.

30. jūnijā — PSRS tautas saimniecības attīstības valsts aizņēmuma (1955. gada izlaidums) 3. laimestu izloze Zlatoustā.

Aizrādījums

Atklāta parakstīšanās uz centrālajiem izdevumiem otrajam ceturksnim. Parakstīšanās termiņš līdz 20. februārim.

Turpinās abonentu pieņemšana Tautas demokrātisko valsts izdevumiem.

Tautas demokrātisko valsts laikrakstiem otram ceturksnim abonētus pieņem līdz 15. februārim, bet žurnāliem otram pusgadam — līdz 15. aprīlim. Abonentus pieņem Kuldīgas rajona sakaru kantora „Preses apvienība”.

tas tēva jūtas, tas virišķīgais silums, kāda Viktoram Kovaļenko trūka visus šos gadus.

Viens atklājums rada citus. Pēkšņi Viktors vēlējās šim būtībā svešajam cilvēkam atklāt savu dvēseli, stāstīt pat to, ko neteica mātei, kaut uzskatīja viņu par vīstuvāko cilvēku un vienīgo tuvo draugu.

Jā, viņš bijis noņemts, bet to nav vērts atcerēties, jo tas pieder pagātnē... Viņš runāja par meiteni, un Severcevu pārsteidza jūtu dzidrums un dziļums viņam likās, ka no tālienes tikko manāmi vēsm viņa jaunības gadi... Notikums bija īss, tajā nebija nekā jauna, un viss nobeidzās bēdīgi. Viņš meitenei atzīnās mīlā, bet viņas vecāki par to negribēja pat dzirdēt; viņa lūdza atļauju vecākiem un pēc tam atteica.

Viņas tēvs, fizikas pasniedzējs, vecu pārliecību cilvēks, ir domās nepieļāva, ka viņa meita apprecētos ar amnestēto. Tā viņi izšķīrās.

— Kad tas notika? — pulkvedis jautāja.

— Vakar. Mēs satikāmies divpadsmitos dienā, un tad viņa man pateica...

— Un jūs visu to dienu bijāt kopā?

— Nē. Ceturksni uz vieniem viņa aizgāja.

— Bet tālāk? Tevis taču visu dienu nebija mājās?

— Vai atkal nopratināšana?

— Mani vienkārsi interesē, kas bija tālāk.

— Klejeju pa ielām un domāju.

Dažkārt ir vajadzība būt vienam. Es domāju, ka viņas tēvam varbūt arī talsnība: val netrūkst pulsu, kuriem tīra ankete?

— Blēgas! — pārliecināti teica pulkvedis un uzsūvēti vēderā atkātoja: — Blēgas!

— Tomēr tās, pilsoni priekšnieki, nav blēgas.

— Saki, lūdzu, kāpēc tad tu izmeklētajam ne pušplēsta vārda neminēji par to, ko tagad man stāstī?

— Tāpēc, ka negribu, lai viņu — meiteni — iejauktu šinī lietā.

— Bet tu pats?

— Tagad man viss vienaldz.

— Muļķīgi runā.

— Nezinu.

— Eč, mans dārgais! — Severcevs plicēcās tuvāk pie Kovaļenko. — Telksu skaidri un gaiši: runāsim par lietām tieši, bez ceremonijām. Mēs taču vairs ngesam bērni. Pieļausim, ka esmu noticējis, ka tu visā šai lietā, kura, lūk, te gul uz mana galda, neesi līdzdalībnieks. Bet tev jāpiekrīt tam, ka ar kaļu pārliecību nepietiek, ja preti runā fakti, kas nelinecina tev par labu. Var jau būt, ka šie fakti bāzējas uz pārpratumiem, uzskatīsim tos par trāgisku maldu virkni. Taču kas ticēs mums, pat man? Val saproti, bez tevis mēs nevaram noskaidrot lietas to istenajā gaismā, tikai tu vari mums palīdzēt. Tikai tu pats. Vai tu man, tici, Viktor?

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms